

Högsta domstolen

P.O. Box 2066, SE-103 12 Stockholm, Sweden

hogsta.domstolen@dom.se

HÖGSTA DOMSTOLEN
R 14

INKOM: 2024-03-28
MÅLNR: Ö 1659-24
AKTBIL: 5

SVEA HOVRÄTT

Avdelning 02 Rotel 020114

Sökande Villa Europa Sp. z o. o., 016408763

ul. Sienna 64

00-820 Warszawa

Polen, EU

webinar@copyright-response-webinar.org

Motpart

Axel Brandenburg, 19590407-8317

Brevduvegatan 4 Lgh 1103 169 72 Solna

Ombud: Advokaterna Thomas Ekenberg och Michael Erics Ekenberg & Andersson Advokatbyrå Stockholm AB Box 7500 103 92 Stockholm

24-03-2023

1. Stämningsansökan

Jag överklagar helt och hållet SVEA:s dom av den 20 december 2023, föredragen den 11 januari 2024 i Stockholm i mål Ö 12191-22.

2. Jag klagar på den överklagade domen:

1. Överträdelse av bestämmelserna i tillämplig materiell rätt, dvs. avsnitt 48, 52 och 54 i den svenska lagen om skiljeförfarande i samband med artikel 1154 i den polska civilprocesslagen (KPC) i samband med artikel 1155 §2 i samband med artikel 1156 genom felaktig tillämpning av polsk materiell rätt (tillämplig materiell rätt) på den faktiska situationen i detta fall.

2. Överträdelse av förfarandebestämmelser som har en väsentlig inverkan på målets utfall, dvs. artikel 1205 §1 i KPC i samband med artikel 1208 §1 i KPC i samband

med avsnitt 34 i den svenska lagen om skiljeförfarande genom att inte ta hänsyn till dessa bestämmelser, och därigenom godtyckligt antagande att skiljedomen inte är slutlig, bindande och lagligt verkställbar, vilket resulterade i att kärandens ansökan avslogs utan grund.

3. Enligt artikel 233 §1 i den polska civilprocesslagen (KPC), enligt artikel 308 KPC i enlighet med artikel 13 §2 KPC och enligt den svenska rättegångsbalken: Kapitel 38, BEVIS FRÅN DOKUMENT, Avsnitt 1 och 2, fel i faktiska konstateranden, som består i att SVEA antar att en närmare obestämd kopia (utan att visa original eller dess notariella avskrift) kan utgöra bevis för vad som står i originalet.

4. Brak genomförande av bevisförfarande angående de faktiska påståendena som svaranden försvarade sig mot i målet inför SVEA, vilket utgör ett brott mot Art. 1191 i RB.

5. Brott mot bestämmelserna i NY-konventionen 1958, den svenska lagen om skiljeförfaranden (SAA), polsk materiell lag om skiljeförfaranden genom att granska ämnet för tvisten i ansökan om erkännande och verkställighet av skiljedomstols dom,

6. Brott mot principen om rätten till domstol enligt artikel 45 punkt 1 i den polska konstitutionen genom att inte tillämpa lagbestämmelserna som är relevanta för det rättsförhållande som förenar parterna,

7. Brott mot legalitetsprincipen uttryckt i artikel 7 i den polska konstitutionen genom att inte tillämpa lagbestämmelserna som är relevanta för det rättsförhållande som förenar parterna, trots att SVEA-domstolen hade skyldighet att handla enligt och inom lagens gränser.

3. Med hänsyn till ovanstående yrkar jag på:

3.1. Ogiltigförklaring av den överklagade domen från SVEA i dess helhet,

3.2. Erkännande av Skiljedomstolens dom i Konungariket Sverige,

3.3. Meddela verkställbarhetsförklaring för Skiljedomstolens dom inom Konungariket Sverige.

4. Grunden för överklagandet

5. Icke-tillämpning av relevant materiell lag i förfarandet.

Med hänsyn till innehållet i den svenska skiljelagen (Sektion 48 - Har ett skiljeavtal internationell anknytning, ska den lag som parterna kommit överens om tillämpas på avtalet.), var det tydligt från början i detta ärende (med hänsyn till innehållet i stämningen, skiljeklausulen och processbilagorna) att ärendet handlade om erkännande av en utländsk skiljedom i Sverige. Platsen för förfarandet och utfärdandet av skiljedomen var Warszawa i Polen, EU. Det är också värt att understryka att Skiljeklausulen (AktBil 60) i parternas avtal tydligt anger att språket för skiljeförfarandet ska vara polska och att lag som ska tillämpas på avtalet ska vara polsk materiell rätt tillsammans med 1958 års New York-konvention och UNCITRAL Model Law.

Därför är det uppenbart (se även avsnitt 49 i den svenska skiljelagen (SAA)) att den lag som är tillämplig på parternas avtal är polsk materiell rätt tillsammans med NY 1958 Convention och UNCITRAL Model Law. Det bör noteras att Polen och Sverige har fullt ut antagit bestämmelserna i NY 1958 Convention och UNCITRAL Model Law i sina rättssystem.

Av ovanstående skäl hänvisar den tidigare nämnda delen av Arbitragedoktrinen till avtalet (kontraktet) som helhet och principen om separabilitet är inte tillämplig i detta fall.

Trots detta presenterar SVEA i domens ingress en svår att förstå, komplicerad och felaktig analys av den rättsliga situationen i målet som har inlämnats till SVEA.

Å ena sidan bekräftar SVEA och accepterar att tillämplig lag är polsk materiell lag "Därför måste frågan om detta är ett skiljedomsavgörande i detta fall avgöras i första hand enligt polsk lag", för att sedan utan att undersöka den faktiska grunden för att anta (förmoda) [sic], att "Hovrätten antar därför att de internationellt antagna principerna om tillämpning av konventionen är en del av polsk lag."

Det finns ingen anledning för SVEA att göra antaganden. Polen och Sverige har ratificerat NY 1958 års konvention i sin helhet, och konventionens text (artikel V) har bokstavligen (med språkliga nyanser) lagts till i den polska lagen om skiljeförfarande och den svenska lagen om skiljeförfarande.

Dock är den återstående omfattningen av det polska rättssystemet fundamentalt annorlunda jämfört med det svenska rättssystemet. Det svenska rättssystemet brukar allmänt betecknas som Skandinavisk Rätt - civilrätt med tyska influenser, medan det polska rättssystemet betraktas som napoleonisk rätt och är en avledning av europeisk "kontinental" rätt.

Det svenska rättssystemet, även om det traditionellt betraktas som ett civilrättssystem, passar inte särskilt bra in i varken kategorin civilrätt eller sedvanerätt. Det är inte helt civilrättsligt eftersom det saknar en enhetlig kodifiering, såsom den tyska Bürgerliches Gesetzbuch (BGB) eller den polska Kodeks Cywilny och Kodeks Postępowania Cywilnego.

Låt oss än en gång upprepa SVEA:s påstående att "Hovrätten förutsätter således att internationellt vedertagna principer om tillämpning av konventioner utgör en del av polsk rätt" för att understryka att polsk lag, som lag i en medlemsstat i Europeiska unionen, accepterar internationell lag samt polsk lag uttryckt i internationella avtal inklusive EU-avtal samt i sin egen (polska) civil- och civilprocessrätt.

Dock accepterar inte polsk lag, som SVEA felaktigt och obefogat hävdar, den kallade "internationellt vedertagna uppfattningen" ("internationally accepted principles (opinion)"). Det enda sättet att acceptera internationell lag (med undantag för lagar som antagits av EU) är, både i Sverige och Polen, deras ratificering av en konstitutionell organ i staten.

Det polska parlamentet har aldrig ratificerat en lag med titeln "internationellt vedertagen uppfattning". Enligt vårt juridiska frågeformulär till en svensk advokat framgår det också att en sådan lag inte har ratificerats i Sverige.

Av denna anledning är det felaktigt och olämpligt att hänvisa till och acceptera, i en preambel till domen, SVEA som grund för förfarandet och avkunnandet av en dom genom att helt enkelt anta oklara rättsprinciper.

Parterna i skiljeförfaranden med säte i Polen och Sverige kan fritt överenskomma om tillämplig lag oavsett kollisionsregler. Vid avsaknad av sådan överenskommelse beslutar skiljedomstolen om tillämplig materiell lag. Detta är en fast etablerad princip inom internationell lag.

Detta har även formellt beaktats i den polska skiljeförfarandelagen genom ändringar år 2008 samt i ändringarna som infördes år 2019 i den svenska skiljeförfarandelagen, vilka ger skiljenämnden stor frihet att fatta beslut om tillämplig lag (oavsett kollisionsnormer).

SCC:s regler från 2023 innehåller också en mycket liknande bestämmelse i artikel 28 (Tillämplig lag).

Tillämplig lag för detta förfarande är polsk materiell lag som ursprungligen fastställdes av SVEA med stöd av den svenska skiljeförfarandelagen (sektionerna 48 och 52) och den ovan nämnda hänvisningen till polsk lag som tillämplig lag är tydligt angiven i parternas skiljeklausul (AktBil 60).

Även följande bestämmelser om tillämplig lag, det vill säga den polska civila processlagen, är tydliga i denna fråga. Låt oss ta en del av dem:

Del fem - skiljedomstolens behörighet och allmänna bestämmelser

§ 1154. Bestämmelserna i denna del tillämpas om platsen för förfarandet inför skiljedomstolen är belägen på Republiken Polens territorium.

§ 1155 stycke 2. Om platsen för förfarandet inför skiljedomstolen inte har fastställts av parterna eller av skiljedomstolen, anses platsen för detta förfarande vara på Republiken Polens territorium om ett avgörande som avslutar förfarandet i målet har meddelats på detta territorium.

§ 1156. De polska domstolarna har nationell jurisdiktion i ärenden som regleras av bestämmelserna i denna del, om platsen för förfarandet inför skiljedomstolen är belägen på Republiken Polens territorium.

Förfarandets frihet att välja tillämplig materiell lag är starkt förankrad i både svensk (sektion 27a) och polsk (Del fem i civilprocesslagen) lag.

Av ovanstående skäl är den tillämpliga lagen för att avgöra några faktorer (fakta) i skiljeförfarandet eller skiljeförfarandet polsk materiell lag.

Den tillämpliga lagen för rättsförhållandet mellan parterna i detta förfarande är också polsk materiell lag som beskrivs i den polska civilprocesslagen och den polska civilprocesslagen.

Notera här att den svenska rättegångsbalken: Bevis Kapitel 35 Allmänna bevisbestämmelser Paragraf 2 säger: "Bevis om omständighet som är allmänt känd erfordras icke. Bevis om rättsregel erfordras icke heller. Om emellertid främmande lag skall tillämpas och dess innehåll är obekant för domstolen, kan domstolen fordra av parten att framlägga bevis rörande detta."

Svenska myndigheter kan vända sig till den centrala myndigheten (Central Authority Ministry of Justice, 103 33 Stockholm) för att få information om lagstiftningen i andra länder (enligt European Convention on Information on Foreign Law (1968)).¹

Svenska myndigheter kan enligt samma konvention också vända sig till polska Justitieministeriet med en sådan begäran (Aleje Ujazdowskie 11, 00-950 Warszawa, Polen, EU).²

Det framgår tydligt av ovanstående att SVEA inte tillämpade materiell rätt enligt parternas överenskomna skiljeklausul och inte heller enligt det direkt följande från den svenska skiljelagen och polsk skiljelagstiftning.

¹ Det polska rättegångsbalken: Artikel 51a. [Fastställande och tillämpning av tillämplig utländsk lag] § 1. Domstolen fastställer och tillämpar automatiskt tillämplig utländsk lag. Domstolen kan vända sig till Justitieministern för att erhålla texten till denna lag samt förklaring av främmande domstolspraxis.

² Enligt polsk lagen från den 4 februari 2011 "Internationell privaträtt", Kapitel 8, Skiljeförfarande Artikel 39. 1. Skiljeklausulen omfattas av den lag vald av parterna. 2. Om det inte finns något val av lag, omfattas skiljeklausulen av lagen i det land där den överenskomna skiljeplatsen finns.

6. Klagomål mot skiljedom.

Bekräftelse av tillämplig lag för parternas rättsförhållande, som polsk materiell lag, möjliggör att parterna kan avgöra om och på vilket sätt de lagligt kan ogiltigförklara ett skiljedom av skiljedomstolen. En av grundprinciperna för skiljeförfaranden, djupt rotad i både Polen (se nedan) och Sverige (SAA avsnitt 34), är att skiljedomar inte kan överklagas vad gäller deras substans. En skiljedom kan ogiltigförklaras av en allmän (statlig) domstol endast efter att den har ifrågasatts av formella eller processuella skäl.

Den polska Civilprocesslagen är mycket tydlig i detta avseende. TITEL VII Överklagande av skiljedomsdom (polska Civilprocesslagen) definierar tydligt att:

Artikel 1205. § 1. En skiljedom utfärdad i Republiken Polen kan ogiltigförklaras av domstolen endast i ett förfarande initierat genom att en ansökan om dess upphävande har lämnats in [vårt understrykning], enligt nedanstående bestämmelser. Att lämna in en ansökan är tidsbegränsat (likt det svenska Skiljedomsförordningen i avsnitt 34):

Artikel 1208. § 1. Ansökan om upphävande av skiljedomsdom lämnas in till appellationsdomstolen i det område där domstolen som skulle vara behörig att pröva målet ligger ... inom två månader från dagen för delgivningen av domen eller om en part har begärt komplettering, rättelse eller tolkning av domen - inom två månader från dagen för delgivningen av skiljedomsdomstolens beslut om denna begäran.

Skiljedomstolen informerade parterna i skriftliga motiveringar om möjligheten att överklaga en skiljedomsdom (se AktBil 60 - nedre delen av sista sidan) senast två månader efter det att skiljedomsdomstolens beslut delgavs (artikel 1208. § 1 i Civilprocesslagen). Innehållet i informationen:

Informera parterna: *Domstolen informerar parterna om att enligt Domstolens regler är beslutet i detta fall slutgiltigt. Emellertid kan parterna lämna in en ansökan om upphävande av beslutet (domen) enligt den polska Civilprocesslagen, artikel 1208. §1. På grund av Skiljeklausulen som ingåtts mellan parterna. Förfaranden och i detta avseende, att "... tillämplig lag för avtalet är polsk materiell lag ..." domstolen informerar Parterna om att ansökan om upphävande av skiljedom måste lämnas in inom två månader från dagen då Parten fick (brevbärare) beslutet (domen) i dess slutliga form. Att lämna in en ansökan om överklagande sker enligt förfarandet som beskrivs i polsk civilprocesslag och Art. 6.2,3.9 i domstolens föreskrifter, respektive. För att genomföra denna rättighet och informera parten kan/måste man använda sig av professionell hjälp från en advokat och/eller jurist. Ingen av parterna, trots skriftlig information från domstolen, lämnade in en ansökan om att upphäva skiljedom från skiljedomsdomstolen till appellationsdomstolen i Warszawa.*

Därför fick skiljedomens dom i september 2022 status som rättskraftig dom. Även med avseende på SAA bör man notera bestämmelsen i avsnitt 34 sista stycket "Efter utgången av perioden [två månader] kan parten inte åberopa nya invändningar till

stöd för sin talan." Kärnan i ansökan om upphävande av skiljedom är att skapa en kontrollmekanism som respekterar å ena sidan den skiljedomsdomstolens självständighet och autonomi och å andra sidan förhindrar att icke-statliga domstolars beslut som bryter mot rättsstatsprincipen fungerar inom den juridiska handeln. Eftersom parterna inte har framfört några nya invändningar (inte lämnat in en ansökan) måste man enligt tillämplig lag och Art. 1205. § 1 (ovanstående) i civilprocesslagen anse att skiljedomsdomen är slutgiltig, oföränderlig och rättskraftig.

Ovanstående kommentarer gäller möjligheten att ogiltigförklara beslut från en skiljedomsstol som har meddelats enligt polsk lag. I forskning och rättspraxis baserat på den nämnda bestämmelsen råder en uppfattning enligt vilken att lämna in en ansökan om upphävande av en skiljedomsdom är det enda rättsmedel som kan leda till att domen upphävs. Dessutom kan en ansökan om upphävande av domen endast avse sådana domar där skiljedomsstolen har avgjort parternas yrkanden, det vill säga har avgjort ärendet i sak.

För att ifrågasätta en skiljedom kan parterna även försöka ogiltigförklara själva avtalet som utgjorde grunden för skiljeförfarandet. Enligt allmänna bestämmelser kan parterna sträva efter ogiltigförklaring av vilket som helst avtal genom civil- och/eller straffrättsliga förfaranden. Ogiltigförklaring av avtalet kan ske både i Polen och i Sverige genom civilrättsligt förfarande som avslutas med en rättskraftig dom från allmän domstol. Parterna i detta förfarande har inte erhållit en sådan dom, och har inte ens begärt att få en sådan. Parterna kan även sträva efter att ifrågasätta avtalet genom straffrättsliga förfaranden.

Detta gjorde också herr Brandenburg, som den 9 april 2023 lämnade in en anmälan till svenska rättsmyndigheter om misstänkt brott angående förfalskning och/eller ändring av avtalet av parterna. Ett lämpligt förfarande genomfördes och den 19 december 2023 lades ärendet ned helt och hållet [AktBil 104].

En liknande anmälan gjordes av svaranden till polska åklagarmyndigheten. Efter genomförandet av förfarandet fann varken den polska åklagarmyndigheten eller den svenska polisen grund för att väcka åtal. Åklagarmyndigheten avslutade och lade ned ärendet (mål nr 4308-5 Ds.1115.2023).

Detta tydliggör entydigt att avtalet som parterna har ingått i denna process i form av ett apostille [AktBil 89 och AktBil 60] eller en notarietförrättning (avsnitt 56, SAA och på skriftlig begäran från SVEA) är bindande och helt i enlighet med lag både i Polen och Sverige. Enligt artikel 2 § 2 i lagen av den 14 februari 1991 - den polska notariatslagen, har notariatsåtgärder, utförda av en notarie i enlighet med lagen, officiell karaktär. Notariatsakter och andra notariatsdokument utgör officiella handlingar enligt definitionen i artikel 244: Bevis från officiella handlingar enligt den polska civilprocesslagen.

Därför gäller alla notarieutdrag, inklusive Parternas Avtal och beslut från Skiljedomstolen, enligt den polska civilprocesslagen (Art. 244. § 1 [Officiella dokument]) domen att det som står i dem antas vara sant.

I polsk och svensk privaträtt gäller principen att bevisbördan för en viss faktum ligger på den part som åberopar den (för att härleda fördelaktiga rättsliga konsekvenser från den). I detta fall ligger bevisbördan på svaranden, som hävdar att han har lidit skada. Eftersom svaranden inte har upphävt Parternas Avtal genom civil- och/eller straffrättsliga åtgärder måste vi anta att Parternas Avtal som lagts fram i målet är giltigt och bindande för parterna.

7. Felaktigheter i faktiska fastställanden, som innebär att SVEA (Svea hovrätt) antog att en närmare obeskriven kopia (utan att visa original eller dess notariella utdrag) kan utgöra bevis för vad som står i originalet.

1. Med hänvisning till artikel 233 § 1 i den polska civilprocesslagen, i samband med artikel 308 i den polska civilprocesslagen och artikel 13 § 2 i den polska civilprocesslagen.

2. Samt dessutom med hänvisning till den svenska rättegångsbalken: Kapitel 38, BEVIS FRÅN DOKUMENT, Avsnitt 1, "Skriftliga dokument som åberopas som bevis ska presenteras i original." Avsnitt 2: "Den som innehar ett skriftligt dokument som kan anses vara viktigt som bevis är skyldig att lägga fram det..."

3. Vi pekar på en grundläggande och uppenbar överträdelse av ovanstående processregler. Överträdelsen bestod i att ge beviskraft åt en kopia av ett dokument, en kopia av en del av ett dokument. Svaranden har inte lagt fram originaldokumenten eftersom han inte har dem, och kopior är bara svarandens klumpiga manipulation.

4. Alla "dokument" som lämnats in som bevis av svaranden är inte dokument enligt polsk eller svensk lag och kan inte utgöra grund för bevisning.

5. Käranden har systematiskt och konsekvent ifrågasatt äktheten av de "dokument" som lämnats in av svaranden.

6. Vi pekar på en grundläggande överträdelse av skiljeklausulen mellan parterna [AktBil 89 och 60], där parterna kom överens om att "... parterna beslutar att föra skiljeförfarandet enbart baserat på dokument...". Överträdelsen bestod i att SVEA tilldelade kopior av dokument eller kopior av dokumentfragment bevisvärde.³

Enligt fast rättspraxis i Polen och Sverige framgår det tydligt att en kopia av ett privat dokument utan att det ursprungliga dokumentet visas (lämnas in som bevis i ärendet) inte utgör bevis, eftersom det inte uppfyller de krav som lagstiftningen föreskriver för

---

³ „...The parties agree to conduct arbitration proceedings solely based on documents.”

dokument. Avsnitt 38 i den svenska Processlagen är tydlig "Skriftliga dokument som åberopas som bevis ska presenteras i original".

Käranden ifrågasatte konsekvent bevisvärdet av alla angivna kopior av "dokumentet" eller fragmentet av "dokumentet", vilket innebär att en kopia av dokumentet eller dess delar inte kunde utgöra grund för faktiska slutsatser i detta mål som gjorts av SVEA.

Trots denna uppenbara bevisning i civilprocessen (bevis från originaldokument) gjorde SVEA faktiska slutsatser i målet på grundval av falska "dokument" som lämnats in av svaranden, vilket ledde till ett felaktigt beslut. Samtidigt gav SVEA utan någon motivering inte något bevisvärde till kärandens dokument som uppfyllde alla attribut för ett dokument.

Med tanke på det citerade doktrinära ställningstagandet och bestämmelserna i polsk och svensk lagstiftning lämnade inte svaranden under processen inför SVEA in något bevis från ett dokument som skulle tala för att parterna inte hade ingått avtalet som lämnats in som bevis i målet.

I konsekvens kan det inte accepteras att den svarande parten bevisar sin anspråk i enlighet med Art. 6 i den polska civilkoden. Bevisbördan ligger på den part som påstår att ett visst rättsligt resultat härleds från en faktum. Denna bestämmelse avser den materiella rättsliga aspekten av bevisbördan, det vill säga bevisets tyngd. Institutionen för bevisbörda i denna materiella betydelse används för att kvalificera den rättsliga konsekvensen av ett negativt resultat i bevisningen. Den part som hävdar att vissa rättigheter eller skyldigheter härrör från vissa fakta har skyldighet att bevisa dessa rättsbildande fakta. Eftersom den svarande parten inte har presenterat huvudbeviset i form av originalavtalet mellan parterna enligt processstandpunkten, har den inte uppfyllt kraven enligt Art. 6 i den polska civilkoden.

Det är viktigt att betona att SVEA har brutit mot grundläggande regler för civilprocessen som rör bevisförandet enligt Civilprocesslagen:

Kapitel 2 Bevisförande, Avdelning 1, Allmänna bestämmelser.

Artikel 235¹. I en ansökan om bevisföring är parten skyldig att ange beviset på ett sätt som möjliggör dess genomförande och specificera de fakta som ska styrkas med detta bevis.

Artikel 236. § 1. I beslutet om tillåtande av bevisning kommer domstolen att ange bevismedlet och de fakta som ska styrkas med det,

§ 2. Om en part har ansökt om beslut angående tillåtande av bevisning, är det tillräckligt i beslutet att hänvisa till innehållet i hennes/hans ansökan.

SVEA har brutit mot ovanstående regler om bevisförande, särskilt artikel 236 § 1 (ovan), vilket resulterade i att käranden vilseleds angående bevis och deras syfte i förfarandet inför SVEA.

8. Frågan om skiljedomstolens trovärdighet.

Konceptet med skiljedomstol och/eller konceptet med skiljeförfarande definieras i NY 1958 års konvention genom skiljeförfarandets procedurer. Skiljedomstolen innebär en sådan metod (förfarande) för att avgöra civila mål där beslutande organ inte är en statlig domstol och dess behörighet, vilket utesluter statliga domstolars avgöranden, härleds från parternas avtal. Om parternas vilja överlämnar tvisten till skiljedomstolens behörighet är domstolen behörig att fatta ett beslut i form av en dom som, under vissa förutsättningar, har samma rättsverkan som en dom från en statlig domstol. Förutom parternas vilja är en oumbärlig rättslig grund för skiljedomstolens verksamhet att lagen tillåter att ett ärende hänskjuts till dess avgörande och att den fastställer de villkor som måste uppfyllas för att en skiljedom ska ha processuell verkan som en dom från en statlig domstol. Därför hävdas det i litteraturen att det finns två faktorer som utgör den rättsliga grunden för skiljedomstolens verksamhet: parternas vilja och bestämmelser i lagen.

De huvudsakliga (grundläggande) kännetecknen för skiljedomstolen inkluderar således: (1) dess icke-statliga (privata) karaktär, (2) parternas vilja som källa till befogenhet att avgöra målet och (3) lagens erkännande av denna behörighet med den effekten att skiljedomstolens domar jämföras med domar från statliga domstolar.

Källsystemet för rätten till skiljedom består av internationella avtal och nationell lagstiftning, inklusive en rad kodifierade bestämmelser. I litteraturen kan man också finna uttalanden som överensstämmer med att den här katalogen också inkluderar regler för skiljedomstolar och parternas överenskommelser om förfarandet.

De aktuella bestämmelserna har reformerats genom bestämmelserna i New York-konventionen av den 10 juni 1958 om erkännande och verkställighet av utländska skiljedomar, som senare kompletterades av den europeiska konventionen om internationell kommersiell skiljedom av den 21 april 1961. Som ett resultat av ansträngningarna för att harmonisera nationell skiljedoms lagstiftning genom FN:s kommission för internationell handelsrätt (United Nations Commission on International Trade Law - UNCITRAL) har UNCITRALs modellag antagits. Den aktuella lagen har inte normativ karaktär och är inte en bindande rättsakt för enskilda länder. Den utarbetades inte som en internationell överenskommelse utan som en modellreglering av väsentliga frågor om internationell kommersiell skiljedom.

Det polska och svenska lagstiftarna har också utnyttjat möjligheten till en omfattande ändring av bestämmelserna om skiljeförfarande. Enligt den polska lagen från den 28 juli 2005, som trädde i kraft den 1 januari 2006, ersattes den tidigare Tredje boken i Första delen med rubriken "Skiljedomstol" (artiklar 695–715) av den Femte delen i Civilprocesslagen, som benämndes "Skiljedomstol" (Artiklar 1154–1217). Följaktligen baseras de nuvarande bestämmelserna om skiljeförfarande på UNCITRAL:s modellag. Det bör betonas att både de polska och svenska reglerna gäller både nationellt och internationellt skiljeförfarande.

Mot denna bakgrund bör ett skiljeförfarande anses vara en procedur där tvisten läggs fram för en eller flera skiljemän med parternas samtycke, som fattar ett bindande beslut i tvisten. Genom att välja skiljeförfarande väljer parterna en privat tvistlösningsprocedur istället för domstolsförfarande.

Den Pan-Europeiska Skiljedomstolen inledde sin verksamhet den 2 januari 2020. Domstolens verksamhet baserades på en skiljedomstolsregel som härleds från NY 1958 Convention, UNCITRAL:s modellag och den polska skiljelagen. Regelns innehåll var tillgängligt för alla intresserade i tryckt form (på polska och engelska), inklusive parterna i detta förfarande. Svaranden och kändanden talar flytande engelska i tal och skrift. (Ett utkast till översättning till svenska språket, utfört för detta överklagandes behov, återfinns i bilaga 1).

1. Skiljeförfarandet i detta ärende genomfördes enligt skiljedomstolsregeln:

1.1. Skiljedomstolen fastställde sin behörighet (jurisdiktion) efter att ha mottagit stämningsansökan.

1.2. Skiljedomstolen valde en skiljeman och erhöll från skiljemannen ett uttalande om opartiskhet och oberoende.

1.3 Skiljedomen meddelade (11-05-2022) svaranden genom rekommenderat brev om påbörjat skiljeförfarande (till den adress som angivits av svaranden i Skiljeklausulen). Samma skrivelse inkluderade klagan och informerade svaranden om hans rättigheter, inklusive valet av skiljeman och parternas möjlighet (enligt domstolens regler) att utse en annan skiljeman.

1.4. Korrekt underrättad, svaranden hämtade inte domstolens brev.

1.5. Skiljedomstolen agerade extraordinärt genom att på nytt kalla (26-06-2022) svaranden genom rekommenderat brev om det pågående skiljeförfarandet (till den adress som angivits av svaranden i Skiljeklausulen).

1.6. Korrekt underrättad, svaranden hämtade inte domstolens brev.

1.7. Med hänsyn till ovanstående och domstolens regler genomförde Skiljedomstolen skiljeförfarandet.

1.8. Efter avslutat förfarande och efter att skiljedomen utfärdats skickade Skiljedomstolen genom rekommenderat brev (09-07-2022) domen till svaranden (till den adress som angivits av svaranden i Skiljeklausulen), tillsammans med information om möjligheten att överklaga till appellationsdomstolen i Warszawa över skiljedomstolens beslut senast två månader från mottagandet av domstolsbeslutet.

1.9. Informationens innehåll [AktBil 89 och 60 sista sidan]: "**Information till Parterna i Förfarandet:** Domstolen informerar Parterna om att enligt Domstolens regler är beslutet i detta ärende slutgiltigt. Men Parterna i förfarandet kan överklaga beslutet (domen) enligt beskrivet förfarande i polska Civilprocesslagen, Artikel 1208 § 1. Med

tanke på Skiljeklausulen som ingåtts mellan Parterna i förfarandet, och denna klausul, att '... tillämplig lag för avtalet är polsk materiell lag ...' informerar domstolen Parterna om att en överklagan av skiljedomstolens beslut måste lämnas in inom två månader från den dag då parten mottog (serverades) beslutet (domen) i dess slutgiltiga form. Överklagandet sker enligt beskrivet förfarande i polska Civilprocesslagen och Artikel 6.2,3.9 i Domstolens regler, respektive. För att utöva denna rätt och för att bli informerad kan Parterna använda sig av professionell hjälp från advokat och/eller juridisk rådgivare."

1.10. Parterna lämnade inte in något överklagande (endast överklagande) av skiljedomstolens beslut enligt Civilprocesslagen Artikel 1205. Överklagande av skiljedomstolens beslut. § 1. En skiljedomstolens beslut utfärdat i Republiken Polen kan endast upphävas av domstolen genom ett förfarande som inleds efter att ett överklagande om dess upphävande har lämnats in.

2. I förfarandet inför SVEA visade svaranden inte något brott eller överträdelse av någon punkt i Skiljedomstolens regler och/eller polsk lag som är tillämplig i skiljeförfarandet.

3. Skiljeförfarandet ifrågasattes inte av parterna i förfarandet.

4. Parterna lämnade inte in något överklagande av skiljeförfarandet och/eller skiljedomstolen till appellationsdomstolen i Warszawa i enlighet med tillämplig polsk materiell lag. Eftersom den polska appellationsdomstolen är den enda myndigheten som kunde ha ändrat skiljedomstolens beslut, förblir skiljedomen som utfärdats i detta ärende i rättslig kraft.

5. Låt oss betona igen: Under skiljeförfarandet och efter dess avslutande (överklagande av skiljedom) ifrågasatte inte parterna förfarandet och skiljedomstolens beslut.

Vi betonar återigen vikten av förfaranden som en grundläggande egenskap hos en skiljedomstol. Så länge den avtalade enheten "skiljedomstol" tillämpar ovan nämnda skiljeförfaranden, förblir den en skiljedomstol. Denna förståelse av ovan nämnda lagar/förfaranden har lett till en blomstring av skiljeförfaranden i Polen och Sverige genom etablerandet av (i) permanenta skiljedomstolar, (ii) institutionella (specialiserade särskilt i Polen) skiljedomstolar, (iii) ad hoc-skiljedomstolar och nyligen (iv) online-skiljedomstolar.

Det råder inga tvivel om att den polska lagstiftningen om skiljeförfaranden (lagen som är tillämplig på parternas avtal i detta förfarande) bygger på den s.k. territoriella teorin om skiljedom. Den polska civilprocesslagen uttrycker detta genom att hänvisa till bestämmelserna om ansökan om upphävande av en dom (artikel 1205 § 1 i civilprocesslagen), samt i bestämmelserna om erkännande och verkställighet av skiljedomar (artikel 1212 § 2, artikel 1215 § 1 och 2 i civilprocesslagen) till kriteriet för domstolens plats för utfärdande av domen. Även artikel 1154 och artikel 1155 pekar

entydigt på att platsen för förfarandet inför skiljedomstolen är Polens territorium, om en avslutande dom har utfärdats på detta territorium (artikel 1155 § 2).

Därför bedriver någon skiljedomstol som verkar i Polen (eller Sverige) territorial verksamhet, inte lokal, genom att tillämpa förfaranden som föreskrivs i polsk (eller svensk) skiljedomsdagstiftning tillsammans med individuella regler för skiljedomstolar. En lista över utvalda skiljedomstolar (+35) i Polen finns i bilaga 2.

9. Påstådda "bevis" för att skiljedomstolen inte existerar.

Svea domstol, utan tillämpning av rätt behörig lagstiftning (se rutan i punkt 7 ovan), accepterade tre invändningar från svaranden som påstås bevisa att skiljedomstolen inte existerar. Redan på grund av att behörig lagstiftning inte tillämpats är "bevisen" för att skiljedomstolen inte existerar inte giltiga. Svea domstol fattade inte beslut om att tillåta dessa bevis, men specificerade inte heller syftet med dessa bevis (se punkt 7 rutan ovan Art. 236. § 1. Civilprocesslagen).

Trots detta kommer käranden kort att kommentera de påstådda "bevisen".

1.1. Avsaknad av informativ skylt på fasaden av byggnaden där skiljedomstolen var belägen.

1.2. I Polen finns ingen lagstadgad skyldighet⁴ att placera informativa skyltar på byggnaders fasader förutom byggnadens ordningsnummer.⁵

1.3. Tillåtelse för externa skyltar beror på beslutet (vanligtvis negativt på grund av "visuell förorening") från byggnadens administratör.

1.4. Av den anledningen är beviset för bristen på skylt utan någon rättslig grund.

1.5. Dessutom angav inte svaranden vem eller när bilden på byggnadens fas togs. Beviset från bilden är inte underskrivet.

1.6. Ovanstående synpunkter framfördes tydligt av käranden i processhandlingarna.

1.7. Käranden bifogar nyligen erhållna historiska bilder från skiljedomstolens informationsskyltar som finns i lobbyn och direkt vid ingången till domstolens kontor. [Bilaga 3]

2. Registreringsdatum för domännamn för skiljedomstolen. Både svaranden och SVEA hävdar att eftersom domännamnet för domstolen registrerades den 2021-09-

---

⁴ Lagen om fri företagsamhet

⁵ Fastighetsägare till bebyggda fastigheter eller andra enheter som har befogenhet över sådana fastigheter är skyldiga att placera en synlig skylt med ordningsnumret på byggnadens framsida. Skyldigheten att markera byggnaden med ett ordningsnummer följer av artikel 47b i lagen om geodesi och kartografi.

28, så existerade inte skiljedomstolen vid den tidigare datumet, vid tidpunkten för undertecknandet av Avtalet mellan parterna den 2020-09-30.

2.1. Svaranden och SVEA begår ett enkelt logiskt misstag genom att påstå att det finns en orsakssamband mellan två händelser (orsak och verkan), där effekten är en direkt följd av orsaken.

2.2. Att fastställa orsakssambandet (eller dess frånvaro) kan uppnås genom att tillämpa testet sine qua non. Eftersom det inte finns något krav i Polen och Sverige på att registrera internetdomäner för enskilda personer, företag eller organisationer, kunde registreringen av domännamnet ha skett när som helst. Därför finns det ingen orsakssamband mellan datumet för etableringen av skiljedomstolen (den 2 januari 2020 - se Titelsidan för Domstolens Regler [Bilaga 1]) och datumet för registreringen av domänsidor för information om skiljedomstolen.

2.3. Observera också att äktheten och allvaret i Avtalet mellan parterna inte har effektivt ifrågasatts.

2.4. SVEAs ovanstående resonemangsfel strider mot grundläggande principer för rättskipning, nämligen principerna för logisk resonemang.

3. Faktumet att en internetdomän registrerats. Klägaren framhåller liknande som ovan i punkt 2, att det inte finns något annat förhållande än (uppdrag att utföra tjänsten → utförande av tjänsten) mellan företaget som registrerar den aktuella internetdomänen och företaget som uppdrar registreringen.

3.1. Klägaren erkänner att han utförde tjänsten på uppdrag av domstolen och registrerade domänen för skiljedomstolen,

3.2. Klägaren erkänner att han skapade (på domstolens uppdrag) webbplatsen för skiljedomstolen,

3.3. Klägaren erkänner också att han på domstolens uppdrag upprätthöll funktionaliteten för skiljedomstolens webbplats,

3.4. Dock förnekar klägaren kategoriskt att det fanns något annat formellt eller informellt förhållande i form av intressekonflikt mellan klägaren och skiljedomstolen.

3.5. Det bör också tilläggas och betonas att skiljedomstolen endast administrerar skiljeförfarandet. Dom av skiljedomstolen utfärdas av en skiljeman, som har utsetts enligt skiljedomstolens regler (punkterna 3.1 till 3.7 i reglerna), enligt den polska skiljedomslagen (Artiklar 1169 till 1179 [Sammansättning av Skiljedomstolen]) och enligt Kapitel III. Zusammensetzung des Schiedsgerichts: UNCITRAL-modellag. Låt oss betona att skiljemannen i detta fall har lämnat skriftlig förklaring om oberoende och opartiskhet (AktBil 51).

4. Adressering av korrespondens från skiljedomstolen från bosättningsorten för karendens ordförande.

4.1. Enligt skiljedomstolens regler punkt 4.4. Dokumentdistribution, är domstolen skyldig att skicka korrespondens på ett sätt som "möjliggör bevis för leverans" (punkt 4.4.1.1.2 i domstolens regler),

4.2. Traditionellt och enligt lag används det nationella postoperatören (Poczta Polska) för att skicka korrespondens från allmänna (statliga) domstolar och skiljedomstolar. Parterna har kommit överens i skiljeklausulen att Poczta Polska och PostNord ska vara leverantör av rekommenderad posttjänst.

4.3. Postlagen om den nationella operatören anger inte en enskild eller fastställd postplats för att skicka rekommenderade försändelser. Var och en av de 8354 [sic] postplatserna för Poczta Polska tillhandahåller tjänsten för att skicka rekommenderade brev,

4.4. Svarandens och SVEAs påstående att det faktum att tre brev skickades från postkontoret i staden där kärandens ordförande påstås bo kan indikera på ett obestämt (misstänkt) samband mellan ordföranden och skiljedomstolen,

4.5. Dock är det inte sant att ordföranden bor i den angivna staden, Podkowa Leśna. Som bevis bifogar jag en officiell handling som bekräftar denna enkla faktum [Bilaga 4],

4.6. Det ovanstående illustrerar en kränkning av principen om partslikhet och principen om processuell motsägelse.⁶ Denna grundläggande princip kränktes genom att SVEA inte (enligt Artikel 236 i civilprocesslagen)⁷ angav bevis och vad de bevisen skulle tjäna för syften.

4.7. Med andra ord var domstolen skyldig (vilket den inte gjorde) enligt Artikel 236 att ge ett "bevisuttalande" - bevis från dokument som domstolen avsåg grunda sitt beslut på, och ange (visa) de omständigheter som skulle bevisas med hjälp av dessa bevis. Denna princip har sina rötter i praxis som tillämpas i polska (och enligt tillämplig lag Artikel 235 i civilprocesslagen i form av så kallade "Redfern Schedules").

10. SVEA presenterar i den sista delen av motiveringarna för domen SVEA:s slutsatser och beslut om föremålet för tvisten i skiljeförfarandet.

Vi bör understryka här att granskning av tvisteföremålet för en ansökan om erkännande och verkställighet av ett skiljedomsavgörande är otillåtet både enligt det polska och det svenska rättssystemet.

---

⁶ Principen om partsförhör (tvistighet) är en riktlinje enligt vilken "en direkt berörd part i ett förfarande har rätt att processuellt kämpa med motparten om det gynnsamma utfallet för sig själv."

⁷ Artikel 236 i KPC, Beslut om godkännande av bevis: § 1. I beslutet om godkännande av bevis ska domstolen ange bevismedlet och de fakta som ska styrkas med det, och om det behövs och är möjligt - även tid och plats för genomförandet av beviset.

Ansökan om erkännande och verkställighet av en skiljedom som lämnats in till SVEA har en kassatorisk karaktär, vilket innebär att prövningen av ansökan kan leda antingen till upphävande av hela eller delar av skiljedom eller till avslag på ansökan, och aldrig till avgörande om tvistens ämne och väsentlighet som skiljedomstolen avgjorde (Högsta domstolens dom av den 13 december 1967, I CR 445/67, OSNC 1968, nr 8-9, pos. 149, LEX nr 712; Högsta domstolens dom av den 6 januari 1961, 2 CR 532/59, PiP 1962, s. 346 ff.). Prövningen av ansökan om erkännande och verkställighet syftar till att fastställa om det enligt den polska skiljelagen (tillämplig lag i processen) finns grund för upphävande av denna dom.

Som huvudregel görs ingen prövning av SVEA av överensstämelsen mellan en skiljedom och materiell rätt eller undersökning av om den har grund i de fakta som anges i dess motivering och om dessa fakta har fastställts korrekt (Högsta domstolens dom av den 13 december 1967, I CR 445/67, OSNC 1968, nr 8-9, pos. 149, LEX nr 712; Högsta domstolens dom av den 11 april 2002, III CKN 492/01, LEX nr 407129; Högsta domstolens dom av den 21 december 2004, I CK 405/04, LEX nr 500191; Högsta domstolens dom av den 8 december 2006, V CSK 321/06, LEX nr 322023; Högsta domstolens dom av den 11 maj 2007, I CSK 82/07, OSNC 2008, nr 6, pos. 64, LEX nr 320021; Högsta domstolens dom av den 7 januari 2009, II CSK 397/08, LEX nr 523608; Högsta domstolens dom av den 3 september 2009, I CSK 53/09, LEX nr 527154).

11. Sammanfattning

Mot bakgrund av det ovanstående yrkar jag på att överklagandet ska godkännas i sin helhet och att dom ska meddelas enligt vad som anges i inledningen (add petitum).

Det bör understrykas att svaranden i processen vid SVEA, trots den entydiga skyldigheten enligt polsk och svensk civilprocessrätt, inte har lämnat in en enda original eller auktoriserad kopia av något privat dokument. Av den anledningen är alla påståenden från svaranden utan bevisvärde.

Domstolen SVEA hänvisade till New York-konventionen men tillämpade inte polska lagbestämmelser som detaljerat specificerar proceduren för upphävande av en skiljedom. Därför kunde SVEA inte avvisa begäran eftersom den behöriga myndigheten för att upphäva en skiljedom är den polska appellationsdomstolen, medan motparten hade rätt att lämna in en lämplig begäran om upphävande av skiljedomen inför den polska appellationsdomstolen, vilket svaranden inte gjorde. I denna situation förblir skiljedomen fullt bindande ur rättsligt perspektiv, och Högsta domstolen bör möjliggöra för parten att driva verkställighet på grundval av denna dom.

Dr Krzysztof Sienicki

12. Bilagor

1. Utkast till översättning av Skiljedomstolens regler till svenska,
2. Lista över utvalda skiljedomstolar i Polen,
3. Bilder (mottagna från skiljedomstolen) på informationsskyltar placerade i lobbyn och direkt vid ingången till Skiljedomstolens kontor,
4. Officiellt dokument som bekräftar att vd:n för bolaget inte bor på den plats som angavs av svaranden (Podkowa Leśna).